

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9653/2022
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Цакуле, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Милица Станковић Милосављевић, адвокат из ..., против тужених Града Ниша, чији је законски заступник Правобранилаштво Града Ниша и ББ из ..., ради утврђења права коришћења и права својине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 534/2022 од 04.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 03.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 534/2022 од 04.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 534/2022 од 04.02.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П 1593/2020 од 07.09.2021. године одбачена је тужба тужиље АА из ..., поднета против тужених Града Ниша и ББ из ..., ради утврђења права коришћења и права својине на непокретности, као непотпуна.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 534/2022 од 04.02.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено решење Основног суда у Нишу П 1593/2020 од 07.09.2021. године.

Против правоснажног другостепеног решења тужиља је сходно члану 404. ЗПП изјавила ревизију, предлажући да се иста размотри као изузетно дозвољена.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер донета одлука не одступа од става овог суда израженог кроз донете одлуке. Осим тога, не постоји потреба одлучивања о изјављеном ванредном

правном леку ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, сагласно чему је донета одлука садржана у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе осим из члана 404. овог закона.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбом ради утврђења права коришћења и права својине на непокретностима поднетом дана 05.03.2020. године тужила је вредност спора означила у износу од 20.000,00 динара, који износ не прелази вредност означену у члану 403. став 3. ЗПП према коме би ревизија против пресуде била дозвољена.

Како је чланом 420. став 2. ЗПП прописано да ревизија против решења којим је сходно члану 420. став 1. ЗПП поступак правноснажно окончан, није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, то је у складу са цитираним законским одредбама одлучено као у другом ставу изреке овог решења.

Имајући у виду одлуке садржане у првом и другом ставу изреке, сходно члану 165. став 1. ЗПП трећим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић